

Самим підприємцям для підтримання свого бізнесу необхідно паралельно розвивати потенціальні ніше, де вони зможуть розширити свій підприємницький потенціал. На даний час такими нішами є: організація продажів через інтернет (інтернет-магазин); організація доставки їжі (виготовлення чи доставка на замовлення); освітні курси, онлайн-тренінги тощо [2].

Отже, сьогодні одним із стратегічних пріоритетів для держави має стати проведення заходів для підтримки підприємців в умовах війни. Адже саме від малого бізнесу залежить економічний розвиток країни, зайнятість населення, структура та якість національної валюти.

Список використаних джерел:

1. Ангел Є. Виробництво відновлюється, але малому бізнесу досі важко. URL: <https://zn.ua/ukr/business/virobnitstvo-vidnovljujetsja-ale-malomu-biznesu>.
2. Майже половину нових малих бізнесів під час війни відкривають жінки – Opendatabot. URL: <https://www.the-village.com.ua/village/business/news/332971>.
3. Як влада допомагає відновитися та розвиватися підприємцям під час війни. URL: <https://biz.nv.ua/ukr/markets/diya-biznes-dopomagaye-malomu-ta>.
4. Яценко Г. Шляхи підтримки малого та середнього бізнесу: світовий досвід для України. URL: https://lb.ua/blog/hanna_yatsenko/522440.

Совгир К. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ СФЕРИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

В умовах сьогодення енергонезалежність та енергоефективність є важливим аспектом для України, адже це є запорукою рівноважного розвитку економіки країни в воєнний та післявоєнний час. Поставка енергоресурсів і взагалі енергетична незалежність України є одними з основних завдань держави. Війна – це абсолютно незвичайна подія, яка має вплив на першорядні потреби людини у безпеці, і саме енергетична сфера є однією з ключових галузей критичної інфраструктури держави, оскільки енергопостачання має неабиякий вплив як на повсякденне життя домогосподарств, так і на діяльність підприємств. Тому об'єкти критичної інфраструктури завжди потребують високого рівня безпечності, адже проблеми таких життєво-важливих об'єктів є небезпечним для держави та

її економічної незалежності. Отже, це питання є актуальним в умовах воєнного стану [1].

В умовах війни основною метою стає стабільний розвиток енергетики з альтернативних джерел палива як запоруки надійного функціонування економіки, комунікаційної і соціальної інфраструктури країни. Щодо вивчення питань підвищення ефективності державного регулювання енергетичного ринку в Україні застосовують інструменти державного регулювання енергетичного ринку – це механізми та інститути, за допомогою яких національна економіка здійснює регуляторну діяльність, яка спрямована розподіл ресурсів, на розвиток промисловості і формування розвитку промисловості.

Наразі енергетичний комплекс в Україні перебуває у передкризовому стані, про що свідчать такі проблеми, як:

- недосконалість державного регулювання;
- нестабільне функціонування на енергетичному ринку;
- збільшення енерговитрат;
- недостатній рівень інноваційно-інвестиційної активності підприємств енергетики та розвитку енергетичної інфраструктури;
- невелика кількість інвестицій в енергетику країни та несвоєчасна плата за послуги, яка перешкоджає стабільному функціонуванню;
- застарілі основні засоби та зношеність виробничих фондів паливно-енергетичного комплексу;
- нераціональне використання енергетичних ресурсів;
- відсутність ефективної енергетичної політики [2].

В умовах кризових явищ війна, розв'язана країною-агресором в Україні, завдає великих збитків у всіх галузях національної економіки. Масштаби збитків зростають з кожним днем, що в результаті може бути катастрофічним для економіка країни.

Тому фінансування енергетичного ринку має базуватися на системі таких економічних заходів для того щоб поліпшити стан енергетичної політики держави.

З вищенаведених проблем робота енергетичного ринку має передбачати ряд таких завдань:

- перехід від фіскального до стимулюючого оподаткування в енергетиці;
- залучення інвестицій в енергетику;

- впровадження однієї ціни на окремі види енергоресурсів;
- зростання попиту на «екологічні» інвестиції;
- розширення частки боргового фінансування розвитку та пайове фінансування;
- застосування практичних фінансових механізмів державного стимулювання виробництва енергії з відновлюваних джерел
- необхідність впровадження «зелених» інноваційних технологій та напрямки їх фінансування [3].

Тому українська енергетика потребує стратегічної державної політики, в основу якої мають бути закладені інструменти державного регулювання енергетичного ринку, який має вдосконалюватися та впроваджувати нові механізми роботи, контролю за дотриманням державної енергетичної політики через чіткі цілі та заходи регулювання.

Отже, в умовах воєнного стану в Україні важливим є трансформація економіки під впливом глобальних енергетичних викликів та відповідних змін у її енергетичному секторі, що в сукупності має визначати траєкторію сталого розвитку економіки, енергетичної стабільності та добробуту українського населення.

Список використаних джерел:

1. Солоненчук І.В. Аналіз ефективності державного регулювання ринку енергетики в Україні. *Сучасні енергоефективні та екологоорієнтовані процеси і технології на основі використання освітньо-інноваційної інтерактивної платформи отримання бізнес-знань. Підприємницькі ініціативи: IV Всеукраїнська наукова Інтернет-конференція*, м. Київ, 5 грудня 2019 року: тези доповіді. Київ.2019. С.398-401.
2. Заблодська І. В. Колаборація антикризових заходів підприємства. *Прометей*. 2008. № 3(27). С. 146-150.
3. Єрмілов С.Ф. Енергоефективність як ресурс інноваційного розвитку: Національна доповідь про стан та перспективи реалізації державної політики енергоефективності у 2018 р. Київ: НАЕР, 2019. 93 с.
4. Вигода М. Енергоефективність будівель: український провал і зарубіжний досвід. URL: <http://www.ecotherm-est.com/news/company-news/energoefektivnist-budivel-ukrayinskiy-proval-izarubizhniy-dosvid.html> URL: (дата звернення: 24.03.2023).